

A spanyol polgárháború gimnáziumban kiegészítő tananyag, melyet a tankönyvek csak röviden érintenek. Ugyanakkor ez az esemény egészen kivételes fontosságú pontja a spanyol történelemnek, és szimbolikus jelentőségű eseménye a Világtörténelemnek. Az előadáson mintegy 90 fő diák vett részt a 11. és 12. évfolyamról. Az előadónak az első pillanattól sikerült megtalálnia a hangot a diák közönséggel. A téma előzményeit röviden ismertette: Spanyolország gyarmattartó birodalomból alig-közepesen fejlett válságos országgá vált, melynek megrendült az önbizalma, melyben diktatúra és demokrácia váltakozott. A spanyolországi társadalom rendkívül megosztottá vált a nemzetiségekhez, a valláshoz és egyházhoz, a választásokhoz és a demokráciához való viszonyában. Az előadó felvázolta a szemben álló feleket és a polgárháború nemzetközi összefüggéseit. A háborút a „nemzetiek”, a szélsőjobboldal kezdte, de lefolyása során mindkét fél kíméletlenül, eszközökben nem válogatva küzdött. Megismerhettük a szereplőket: a puccsista Franco tábornokot és családját, az eseményekbe beavatkozó vagy épp tüntetőleg és céltudatosan be nem avatkozó hatalmakat. Lénárt docens hosszabban elidőzött Guernica terrorbombázása és annak művészi feldolgozása (Pablo Picasso) valamint mai emlékezete kérdésénél. Megismerhettük az eseménysor magyar vonatkozásait: Rajk és Gerő; Robert Capa és más fotóművészek, a magyar önkénteseket kibocsátó Horthy-korszakbeli haza és a Nemzetközi Brigádok emlékezetét felszámoló utókor összefüggéseit. Megtudhattuk a spanyol és nemzetközi művészvilág viszonyát a polgárháborúhoz (Hemingway, Dali, Bunuel, Picasso, Hollywood stb.) Megismerkedhettünk a spanyol katolikus egyház történelmi felelősségével. Az előadó röviden tért ki a Franco-diktatúra polgárháború utáni évtizedeire, a spanyol nemzetkarakterre, az események máig ható következményeire és emlékezetére. Képet kaphattunk a polgárháború megjelenéséről a kortárs propaganda- és a későbbi művészfilmekben. Az előadó a közönség kérdéseire válaszolva érintette a polgárháború mai aktualitását a spanyol közéletben, a történelmi esemény feldolgozásának sikeres és ugyanakkor mégis befejezetlen jellegét.

Az előadás jól egészítette ki a felsős gimnazisták tanulmányait, fogva tartotta a közönséget.